

Sommertogt d. 17. – 23. juli 2006 på Sebbe Als

Sebbe Als er en rekonstruktion af et vikingskib fra vrage fundet i Roskilde Fjord i 1956. I alt blev 5 vrage fundet og senere undersøgt for at få viden om, hvordan disse imponerende skibe som kunne nå Nordamerika og Middelhavet blev bygget.

'Sebbe' er 17 meter lang og bærer et 48m² råsejl.

Der var en håndfuld som mødtes allerede søndag inden afgang og gjorde grej klart, bla. blev ankerlanterne repareret med ledningstråd og øldåse. Det endte med 7-8 folk og stor hygge, og ikke mindst gav det mulighed for at komme afsted i nogenlunde rimelig tid mandag. Martin, en af de medbragte germanere, var absolut alkoholfri, hvorfor han havde medbragt en kasse alkoholfri øl. Dette gav skipper en fiks løsning på adskillige problematikker;

- 1) max en genstand pr 2 timer pr snude sålængde der sejles. (Ja, hun er skrap)
- 2) Bagende solskin og mild brise (meget befordrene for øltørst)

Så indkøbsholdet fik besked på at handle alkoholfri i tilgift til de normale. Og det fungerede skidegodt! Men tænk at skulle opleve et sebbetogt hvor der blev drukket nogenlunde lige mængder alm og alkoholfri øl.

Mandag 17. juli Vi når ikke langt.

En broget blanding personer med meget lidt til fælles ud over en interesse for vikingeting mødte op kl. 9:00 ved broen i Augustenborg. Dyrer af tasker og andet grej – nok til vores ugelange tog – blev lastet på skibet. Ved første øjekast så det ud til, at der snart var mere bagage end båd. Men skibet rummede det hele nemt.

Afgangen! Da vinden er ikke gunstig skal skibet ros ud til 'nausten', som er en slags vinteropholdssted for skibet samt være- og værksted for skibslaget. Roning er ikke nem for de uøvede. Der skal ros i samme takt som 'tagåren' som sidder længst agter i skibet og slår takten an. Det er også hårdt fysisk arbejde. Man kan godt forstå at datidens vikinger krævede belønning for alt det arbejde.

Ved nausten lastes det sidste grej – primært køkkenting, men også andet udstyr som det uerfarne øje ikke umiddelbart kunne identificere. Omkring middagstid er skibet klar og Sebbe Als ros ud af Augustenborg Fjord på vej til, hvor vinden fører hende. Roning er hårdt arbejde og vi er glade for, når vi omsider kan sætte sejl. Vores skipper på togtet denne gang hedder Katrine og udgør sammen med navigatøren Klaus kommandoen om bord. De har for inden orienteret os om sikkerhed til søs og lidt om planerne for turen.

15:30 passerer vi spidsen på Arnkilsøre. Kort efter dør vinden helt og vi udnytter tiden til at tage en velkommen svømmetur. Det er nemlig rigtig varmt og solrigt, især ude på vandet. De brave hopper i uden tøj, resten følger lidt senere iført undertøj. Badetøjet ligger nemlig ligesom alt andet bagage begravet under presenninger midtskibs. Tilpas opfrisket sætter vi sejl igen, men kommer ikke langt. Vinden, en HELT lokal nordvest, er imod os, og der er for lidt af den. Kystlinien er svær at genkende for ikke-sejlere men de erfarne iblandt os har ingen problemer med at navngive de forskellige landmarker vi kan se. Det kan være det medbragte GPS-apparat og søkort har også hjulpet. Besætningen er et godt mix af unge og gamle af begge køn og tiden bruges til at lære hinanden at kende. For flere er denne deres første tur på et vikingskib. Andre har mere sejlerfaring og de gamle lærer de nye op. Det er nemlig ikke lige gyldigt hvor man sidder eller hvad man laver om bord på skibet. Katrine er en god skipper – tålmodig og helt fokuseret på at alle skulle have en god tur. Hun bruger tid på at indfører de to drenge der er med i søkortlæsning og om hvordan skibets sejl fungerer. Drengene får også lov til at styre skibet – sikken en oplevelse!

Der havde været tale om at nå Barsø men vores fremgang har været for ringe. Med den nuværende tempo ville vi have 4-5 timers sejlads endnu for at komme ud af Alsfjorden, og skipper vurderer at det skal vi ikke. Vi lægger ind ved Ballebro færgehavn, hvor vi ankommer 19:15. Vi ror ind til det lille område for lystbåde og optager en hel del plads, idet vi ligger på langs af de pæle som jollerne ligger imellem. Sebbe er nu også 17 meter lang og vi blokerer således udgangen for seks andre fartøjer. Vi må ikke håbe de skal ud og sejle før vi sejler videre i morgen. Skipper snakker med

havnemester, som ikke mener at vi generer nogen synderligt. På forespørgsel om hvorvidt der må teltet på græsplænen foran pølsevognen gribes han af midlertidig tunghørhed. Flink fyr. Besætningen er god til at dele sig i grupperne for at udføre forskellige opgaver– madlavning, 'klart skib', og opsætning af teltene til de, der vil sove på land. Aftensmad er båndpasta med krydrede, grønsagssauce med brød til. Klokken er ni og vi er sulten så det smager ekstra godt. Nogle tager initiativ til at lave varm kakao, som tilsættes rigelige mængder rom fra en enorme 3 liter flaske vundet ved Romregattaen i Flensborg. Kroejeren kommer forbi vores campingplads og bliver berettiget muggen over at den spreder sig over et større areal, men ved hhv. Gitte og skippers mellemkomst bliver han meget formildet, enkelte kuppeltelte flyttet, og før vi ved af det, sidder han ombord på Sebbe og drikker kaffe og hyggesludrer. Rom og kakao blev også en meget populær drink og det lykkedes at slå hele flasken ihjel under turen. (Hvis rom og cola hedder en 'cuba libre', kunne rom og kakao måske hedde 'cuba negre')

Når vi hver især har fået aftenselskab nok, kravler vi til køjes. Nogle snorker, det er varmt, en lastvognskølemotor tændes med jævne mellemrum natten igennem men alle sover godt alligevel. Måske rommen, varmen og luften har noget med det at gøre.

Tirsdag 18. juli En redningsaktion - næsten

Dagen gryer omkring kl. 5:00 og der bliver endnu en dag med sol og varm. Der er en del forskellighed i, hvordan besætningsmedlemmerne står op – nogle er tidlig oppe, svømmer en tur, vasker sig, ordner bagage, tage solcreme på, dækker bord og ordner morgenmad. Andre kravler ud af soveposerne, slæber sig til morgenbordet og fungerer først efter de har fået kaffen ned. Manden der bestyrer pølsevognen kaster et blik på sin græsplæne efter vi har pakket sammen, og siger "I er sgu hjerteligt velkomne en anden gang!". Den fremstår nu mere ryddeligt end da vi kom. kl. 10:00

Morgenmad står på et havebord ved kajen. Kaffe, marmelade, mælk, bananer, ost, Jægermester, brød og muesli spises i en lidt tilfældig rækkefølge alt efter, hvornår og hvor let man kan komme til det.

kl. 11:30

Efter mange kloge overvejelser fra skipper om hvordan vi skulle komme ud igen (havnen er nærmest for smal til at Sebbe kan sveje rundt og vende næsen udad) ender det med at foregå noget uortodokst. Da Sebbe jo er spids i begge ender, sætter hun simpelthen roerne omvendt så de kigger op i forstavnen, lader roret blive ude af vandet, og ror baglæns ud. Vi bakker forsigtigt ud af den smalle indsejling og kan sætte sejl næsten med det samme da vinden heldigvis samarbejder. Men vinden er alligevel imod os og vi når ikke langt på trods af mange kryds i Als Fjord – tilstanden kan sammenlignes med et spil 'air hockey' fordi vi sejler frem og tilbage uden fremgang. Kabelbåker betragtes fra mange vinkler.

kl. 13:30

Skipper truer med roning, hvilket genererer planmæssig lokal termik-brise fra NØ. Stæven peger ud af fjorden, og Klaus Kay passer roret i fin stil. Spredte skyer skygger for den bagende sol. Frokost og yatzy om bord.

Kl. 14:15

Sejler vi ud af søsportskort 421 og ind i 422, 14:27 er Dyvig tværs.

kl. 15:30

Rundede Hellesøklint, hvor vi ændrer kurs til nordøst på vej mod Lillebælt. Ved Nordborg Fyr skifter vi kurs igen og går SØ mod det Sydfynske Øhav. Nogle laver små reparationer, nogle sover, læser, spiller musik eller spiller. Kristina har små sovet og kan ikke finde sine solbriller, indtil Rasmus pointerer at hun kigger igennem dem. Pludselig er der et nødopkald på VHF-radioen. Der er et sejlskib i nød og det er lige i nærheden! Det er en tysker der står på Hesteskoen, som er en plet med kun 0,5 meters dybde lige midt i Lillebælt. Eftersom vi ikke stikker ret dybt på grund af vores flade køl kan vi som den eneste måske hjælpe den strandede skib, og Sebbe kender godt vejen til hesteskoen fra tidligere. Senere kan vi se den strandede gennem Åses kikkert. Vi sætter kurs mod det nødstedte skib og gør klar til en redningsaktion. Hvor spændende! Sejl trimmes for at få optimal fart, så vi farer af sted med cirka 3 knob. Da Sebbe er ikke helt vandtæt (ja, hvem af os er det,

når det kommer til stykket), bliver bunden lænset for vand. Det gør at vi kan sejle hurtigere og ikke stikker så dybt. Nogle drikker en øl (for nu at være helt klare til den forestående redningsaktion). Tættere på nu. Det først vi kan gøre er at overføre hans last af tung øl over på Sebbe og se om det hjælper. Men hvad er nu det? Vinden løjer af, han kommer fri og vi hører over VHF'en at han sejler for motor mod Lyø – med alle øllene! Pokkers også. Vi vil så gerne har været i avisen, "1000 år gammel skib redder moderne sejlbad. Taknemlig tysker forærer adskillige kasser øl væk".

Kl 18:45

Vi farer af sted med kun 1½ knob nu. Flere spørger om ikke vi står stille, men langsomt kommer Fyns kyst til syn og senere den lave profil af Lyø, som bliver vores destination nu at vi ikke har vinden nok til at nå længere. Stemningen er lidt lav efter den aborterede redningsaktion.

kl. 19:00

Vi begynder på aftensmad. Det skal være lammekød med citron à la Katrine. Peter foreslår at kartoflerne skrælles af havet, så et net kartofler kastes over bord på en linie og kartoflerne gøres rent (og saltet) af bølgerne. Kødet skæres på dækket, løg på en tofte. Gasblussene i en stor trækasse er vores komfur. Kødet brunes i to store gryder og resten af ingredienserne tippes ind efter nøje instrukser fra kokken Katrine. Saucen smages flere gange til, som ved enhver god fransk restaurant.

Kl. 20:00

Bøjden-Fynshav færge viger for os, dutter og giver sine passagerer oplevelsen af at se et vikingeskib under fuldt sejl. Stemningen stiger igen da færgepassager vinker til os.

Maden er nu klar men der er ikke tid til at spise inden vi når havnen. Vi runder den nordlige spids, forbi nogle 3-mastere, hvor én er en specielt flot Hollandsk skib med stål skrog, som får Katrines tænder til at løbe i vand. Vi sænker sejl i mindst passende afstand fra land og ror ind til havnen.

Havnen er fyldt og mange kigger så vi gør os umage med at ro i takt. Det kræver lidt af få 17 m vikingeskib manøvreret forbi de mange lystsejlere men vi sætter stævnen ind til en lille badebro på østsiden af havnen og fylder næsten ingenting. Skipper har allernådigst timet aftensmad, ankomst og solnedgang, så der er ingen ende på idyllen. Det smager godt og der er nok til to portioner så besætningen er tilfreds. Der vaskes op, teltet op og vi er klar til aftenhygge i løbet af ingen tid.

Kakaoen slipper op men heldigvis ikke rommen, så der er rigelig hygge indtil man finder sin seng. Nogle senere end andre. Solopgangen var også pæn.

Onsdag 19. juli Shh! The vikings are coming.

Lyø er lille, sød, varm og hyggelig i sommersolskinnet. Besætningen har af deres nådige og barmhjertige skipper fået en halv overliggerdag, som de bruger til at gå småture, ligge på stranden, kigge på bådene i havnen, købe rigtig komælk fra jersey-gården og ellers hygge sig. Det er så hyggeligt at besætningen glemmer helt at være kulrede som der ellers er tradition for på den tredje dag af togtet. Lyø er berømt for at være det sted, hvorfra Valdemar Sejr og hans søn blev kidnappet af en grådig greve og holdt som fanger i tre år indtil de blev løskøbt for 45.000 rigsdaler, som Valdemar var nødt til at låne fra selv samme greve. Denne oplysning og mange flere kan man få ved at læse en lille brochure om øen, som man kan få i en lille kiosk ved stranden, hvor man også kan få slik og is. Skibet provianteres og varerne køres ned til Sebbe af den lokale købmand, men hov! vi sejler til tiden (16:00) denne gang (det er også første og nok sidste gang) og derved agterudsejles en hel kasse øl, som krønikøren i anledning af sin fødselsdag havde købt af høkeren, som ikke nåede at levere. Besætningen er helt nedtrykte med tanken om mulig rationering. Vi må se om ikke vi kan sejle forbi Lyø på hjemturen og ellers arrangere refundering af øllene. Vi sætter SØ-lig kurs mod Ærø eller Avernak i strålende solskin og med en let vind fra sydøst. Men vinden løjer af og vi har meget lidt fart fremad og som tabes med hver krydsben. Besætningen snakker, hører musik og ellers tager tingene langsomt. Forskibsbesætningen bytter plads og pligter med agterskibsfolk men der er ikke meget at lave, hver krydsben tager en ½ time. Der beklages manglen på to stykker moderne teknik på Sebbe – en højde-holder og en medvindsgenerator. Dem skal vi har købt!

Den nådige og barmhjertige skipper lodder stemningen, og mandskabet vil hellere til Søby på Ærø, end på strand på Avernakø.

Kl. 21:00 mister 4 besætningsmedlemmer tålmodighed og begynder at ro. Vinden, som ikke har

været synderlig til stede i flere timer løjer endnu mere af og der roes på skift. Aftensmad – vore tyske gasters reispfanne – laves om bord og der roes og spises på skift. Alle nyder en flot solnedgang til søs. Timerne går, det bliver mørkt og stille. Lysene fra Søby bliver ved med at være langt væk på trods af mange åretag (det er godt at roerne ikke kan se det ellers blev de sikkert depri) Det eneste lyd er den gentagne 'tsh..tsh' af årene. Langsomt, langsomt trækkes Søby nærmere og til sidst indtages havnen af de trætte vikinger. Vi sniger os forbi industrihavnen ind i lystbådehavnen, forbi kæmpe coastere, som ligner sovende dinosaurer i den surrealistiske belysning fra lysmasterne. Søvnige hoveder dukker op i nogle lystbåde når vi glider forbi. "Shh, the vikings are coming", hvisker vi. Det er midnat og vi tager den første den bedste plads vi kan finde. Vi er trætte men der er stadig meget der skal gøres – klart skib, teltene, WC besøg, presenningen, bagagen. Underligt nok er der stadig tid og energi til at synke adskillige øl efter arbejdet er gjort. Vi får fællesskab af 'Ulige' en underlig tysker som Gitte fik fisket op på vejen tilbage fra badehuset. Det er alt sammen meget hyggeligt men efterhånden må selv de sejeste vikinger kravle til køjs.

Torsdag 20. juli En selskabsmiddag på Als

Vi vågner til endnu en solskinsdag. Adskillige arbejdsgrupper sendes af sted for at klare de mange gøremål nødvendige for at vi kan sejle videre – Sebbe skal 'provanteres' og pakkes, morgenmad laves, vand hentes, osv. Heldigvis har mandskabet efterhånden vænnet sig til mængden af opgaverne og en slags rutine skabes. Skipper bliver ganske perpleks da hun efter at have forsøgt sig med 7-8 ordrer må sande at de allerede er udført, og sætter sig surmulende med en kop the og mumler om effektive skiderikker. Dog blev veksling af ølflasker glemt og Brugsen ligger et godt stykke op ad en stejl bakke. Men vi opdager at rugbrødet heller ikke er købt ind. Bageren ligger kun halvvejs oppe ad bakken og en gruppe sendes af sted for at købe rugbrød og veksler flaskerne. Når de når frem gør Thor (gæt selv efternavnet) brug af sin store forhandlingsevne og bageren går med til også at tage imod flaskerne.

Kl. 12:00 Endelig klar, vi ror ud i fin stil, foran en begejstret publikum. Sejl sættes og kursen lægges mod Fynshav. Solen skinner, vinden er fin, 5 m/s SØ = ret i måsen, og vi sejler stik vest for styrbords halse. GPS'eren viser retningen, hastighed og 'time to go', altså hvor lang tid der skal gå før vi når vores bestemmelsessted. Selvom vi sejler 2- 3 knob viser 'time to go' omtrent den samme værdi i lang tid (2:08, 2:10, 2:02). Forklaringen er at vinden falder en smule i styrken og da hastigheden falder tilsvarende går der længere tid indtil vi når frem. Omkring kl. 14:00 frisker vinden op og den sidste times sejlads går hurtigt. Undervejs laves pandekagedej på lyøsmælk, og Rasmus og Christina iværksætter bagning. Vi ruller noget i søen og bageholdet bliver lidt smågrønne om næserne... Ikke sundt med stegeos ☐

Kl. 15:00 Vinden er meget frisk nu og det gør indsejling til Fynshav lystbådehavn en tricky affære. Sejlet bjerges i mere end behørig afstand til land og årerne bemandes. Vi har en stærk blæst ind fra bagbord side og derved stor afdrift mod styrbord og molen. Bølgerne er høje. Under Kaptajn Katrines kompetente styring når vi sikkert i havn og lægger til ved en lang splinterny bro, der er som skræddersyet til Sebbe. Undervejs sender skipper en kærlig tanke til sin fader Klisterrøv, som ikke ville have strøget gardinet før han var inde i det læbassin de har bygget uden for havnen. Men det er vist kun ham der ved hvor Sebbes håndbremse sidder.

Vel i havn, i læ for vinden er det varmt og solrigt. Eftemiddagen tilbringes med toiletbesøg, bad, svømmetur, og snak over en øl eller to. Krønnikøren bager pandekager i jene mängen, så det blev helt fø'sdasagtigt alligevel til sidst. Mandskabet nyder civilisationens glæder. Mange landkrabber vil slet ikke kunne forstå den simple glæde der kan ligge i et toiletbesøg og hvorfor det nævnes først blandt de andre aktiviteter når Sebbe når havnen. For de fleste landkrabber er toiletbesøg noget man tager for givet og noget man gør når man har lyst. Not so på Sebbe! Toiletbesøg kan ikke foretages på Sebbe af den simple grund at der intet toilet er. Og hvis man nu alligevel skulle lave stort (eller laver 'bumalum', eller 'kævler' eller hvordan man nu vil betegne det) er det en særdeles besværlig affair i fuld offentlighed med en spand og store chancer for at det mislykkes og/eller kuldsejler. Næh, nej. Her planlægger vi vores toiletbesøg mange timer i forvejen således at det foregår i havnen. Og når man har ventet og glædet sig i så lang tid, kan du tro det er noget man nyder. Og faciliteternes fortræffeligheder og evt. mangel på samme diskuteres ivrigt, og de

forskellige havne sammenlignes. For eksempel kunne det ene sted betegnes som fint fordi man kunne sidde og læse sin avis i fredelige og rene omgivelser, imens et andet sted var mindre godt fordi der manglede både WC-papir, sæbe og spejl. Oplevelsens kvalitet er noget der sættes stor pris på.

Sebbe er kendt i Fynshav og vi får lov at benytte klubhuset til madlavningen og spisningen. Det var heldigt da det regnede hele aftenen. Aftensmad var noget udenlandsk – Tuna Surprise, og bestod af pasta, grønsager og tun. Adskillige bemærkede at der var en portion lavet uden tun. En modig sjæl nævnte det overfor kokken. "That's the surprise!" snærrede han.

Det smagte nu meget godt og der blev spist op. Aftenen foregik i hyggelige omgivelser og klubhusets tørvejr. Langt østpå kunne ses fyrværkeri. Er det Fåborg der fejrer byfest? Aftenen blev til natten og mandskabet kravlede en efter en til køjs.

Fridag 21. juli Vi sejler for fuld udblæsning

Kl 11:10 "Sebbe under sejl!" blev der råbte og samtidig hældtes lidt alkohol i havet som et offer til havguderne. Handlingen er en fast del af rutinen om bord og selvom vi ikke kan vide om det hjælper er der ingen der vil tale for at droppe ritualen.

Kl 12:30 passér vi Tranneodde Fyr på Als. Der er en fin vind fra nordvest og vi sejler en nordlig kurs med håb om at nå Barsø. Senere skal vi holde udkig efter østbøjen ved Hesteskoen for ikke at lide samme skæbne som tyskeren som gik på grund i tirsdags. Der er det kun 0,5 meter dybt og selvom vi ikke stikker ret langt ned i vandet er der ingen grund til at tage chancer.

Kl 13:15 er vi fri af Als, NV-vind tager til og vi sejler med pæn hastighed i store bølger. Til vest ser vi ind i Aabenraafjord og ser tydelig Enstedværkets skorsten. Mod øst kan vi se Sukkerfabrikens hvide bygninger ved Assens. Vinden tager yderligere til og kaptajnen beordrer sejlet rebet. Det indebærer at sejlet afkortes ved at det bindes op og dermed bliver sejlarealet mindre. Det er ikke godt at føre for meget sejl hvis vinden blæser meget, ved det at skibet kan lægge sig ned så folk får søvand i kaffen. Skipper beslutter diktatorisk at gå til Årøsund i stedet for Barsø. "Den her øse krydser som en upresset halmballe når vi har rebet. Der blir sgu' for langt" Enkelte spage protester fra storebror Thor på forskibet afvises pure. Hvis han vil ha' lov at bestemme, kan han bare se og ta' kursen og blive skippergodkendt, kan han!

Kl. 16:15 anløber Sebbe Årøsund havn. Under indsejlingen, viger færgen som sejler fast rutefart over sundet pænt for os. Skipper stryger nok engang sejlet så langt ude at mandskabet får en inspirerende rotur ind, ikke mindst på grund af stærk nordgående strøm.

Vi lægger til kaj og kort efter ankommer 'Jensine' som er Danmarks ældste sejlene træskib og som sådan er endda 10 år ældre end Fregatten Jylland.

Det er en varm og søvrig eftermiddag i Årøsund og mandskabet nyder en chance for at slappe af og går på opdagelse et nyt sted. Exe tager en svømmetur i havnebasinet, og synet får Klaus til at spørge med vanlig diskretion Conny om ikke hun har pustet sit badedyr lidt rigeligt op?

Der planlægges en grillfest til aftenen. En utrolig stor mængde kød købes ind, formes, krydres, og køres hen til grillpladsen på en lille vogn af den slags der kan lånes ved at man indsætter en mønt, ligesom ved Kvicklys indkøbsvogne. Den søde pige på lystbådehavnens kontor led af samme slags hørebesvær som havnemester i Ballebro, så teltene sættes op efter kl. 21:30 hvor hun er cyklet hjem og ikke kan vide noget om ulovlighederne.

Grillfesten forløber med stor succes. Alt kød bliver spist og alle morer sig godt. Skipper lodder stemningen, og det besluttet at lave "tidlig" afgang kl. 10 lørdag morgen, og forsøge at nå helt hjem til nausten.

Lørdag 22. juli Når vi hjem?

Morgenmad på Sebbe – Gitte har hentet friske rundstykker fra bageren. Der er frisk varm kaffe. Der er løs spekulation om der kunne være et marked for en GPS der automatisk tuned ind til vej og vind forhold for den ønskede destination.

Kl. 10:00 Afgang fra Årøsund. For første gang skal vi ikke ro ud af havnen. Der er en let vind fra vest og vi går ud for sejl. Skipper sender en kærlig tanke til gl. Klistermå. Vi runder pynten på styrbords halse og kort efter skifter til bagbordhals. Kursen sættes stik sydvest og mod hjemhavnen i

Augustenborg. Vi er glad for at være på vejen hjem, hvor en blød seng, et langt brusebad og vores egen hjemlige omgivelser trækker. Men samtidige betyder det enden på en enestående oplevelser og selvom der skulle komme sejlture på Sebbe i fremtiden kan denne unikke oplevelse ikke gentages. Så det er med lidt vemod at besætningen sejler sydpå i dag.

Kl. 12:30

Svag vind nu fra skiftende retninger. Nogle sover eller læser, Exe fisker, Katrine trimmer sejl, Dennis' tæer lugter, Peter styrer. Den vikarierende rorgænger beordrer med totalforagt for mandskabets helbred folk til at kæderyge i agterskibet, så han kan se hvad vej brisen kommer fra.

Vi skifter hals flere gange i forsøg på at udnytte vinden mest muligt. En kort overgang benyttes to årer som bom ud til begge sider. At vikingskibe sejler godt ses tydeligt da det tager 2 moderne sejlbåde med alle deres tre sejle (storsejl, fok og spiler) et par timer at indhente os.

Kl. 14:40 Stadig kun langsom fremgang på platlæns. Kan vi nå hjem i dag og hvor sent bliver det? Til gengæld har skipper arrangeret en større flok marsvin til at stå for lidt underholdning.

Kl. 15:55 Vinden har frisket op og vi har en pæn, jævn fart med vinden agter ind fra nordøst. Vi har passeret fyret på toppen af Als, Augustenhof Fyr og kan nu se hjørnet på Als.

Kl. 17:00 God vind nu fra nordøst. Vi er på vej ned mod færgeruten Ballebro-Hardeshøj. Skipper svovler. Hun har lige haft gl. Klistermås i telefonen som ringede og spurgte "Hardeshøj?" "Hvor fanden kan han vide det fra??? Hvem har sladret??? Ud med sproget!!!"

Kl. 18:15 Vi passerer Snogbæk Huk og kan se ned gennem Alssund, hvor vi kan se skorstenen ved Kraftvarmeværket og de to mindre skorstene ved fjernvarmanlæg på Sønderborg Sygehus. Langt ned i sundet ser vi Alsundbroen. Skipper laver omelet a' la roskumsnusk.

Senere, når vi er næsten ved Augustenborg Fjord kommer ledsagebåden 'Fie' iklædt zweimal lange weile ud for at tage imod og fotografere hjemkomsten. Trætte og mættet med oplevelser, besætningen har svært ved at kommunikere alle vore indtryk fra de mange dage til søs så 'Fie' må næsten tro vi har kedet os.

Kl. 21:10 Sebbe anløber broen ved nausten. På trods af vemodighed og træthed skal skib gøres klar og besætningen springer i aktion. Kaptajnen kan således konstatere at skibet ligger fuldstændig klart (og skrubbet og skuret!!!!) i løbet af kun 40 minutter. Det vil nok udgøre en ny rekord, hvis man holdt regnskab med den slags ting. En del af besætningen afmønstrer. Der er farvelhilsner til dem der skal hjem med det samme. Resten af besætningen nyder pizza og drikkevarer ved et hyggeligt aftenbål. Turen og de mange indtryk bearbejdes over kakao og rom indtil de sene natte-timer. Vi bemærker at de meste primitive toiletforhold findes hjemme ved vores egen naust. Men der er allerede planer om at forbedre forholdene i den nære fremtid.

Således slutter beretningen om - Sommertogt 2006.

Epilog:

To håndfulde blev på nausten og overnattede, så søndag var der masser af hænder til at skure kogekasser, rydde op, stille på plads, feje naust mv. (i stedet for at lade de lokale stå med hele moletjavsens mens vi andre hujer op ad motorvejen) Lidt over middag roede vi Sebbe i havn og madkassen gav is til hele banden. Derefter almindelig krammen, trykken på næver, og "hvem har set min trøje/hue/etc."-forvirring, og afsked med hinanden og skivet. Det var lige før man nåede at aklimatisere sig inden civilisationen kom og trængte sig på.

Et par ord fra skipper om turen. (ja, hun skal fanme altid ha det sidste ord!)

Først og fremmest en kæmpe stor tak til jer der var med! I var fantastisk gode til at tage jer af hinanden, skibet og jer selv; og det var en udelt fornøjelse at blive overflødiggjort af et selvtænkende, selvsvingende, og selvhjulpent mandskab som ikke (ret meget af tiden) behøvede at få besked på hvad de skulle lave. Tak for en dejlig tur, allesammen. Og sidst, men ikke mindst, en varm tak til DMI for et fremragende samarbejde som vi ser frem til at fortsætte i fremtiden.

Katrine